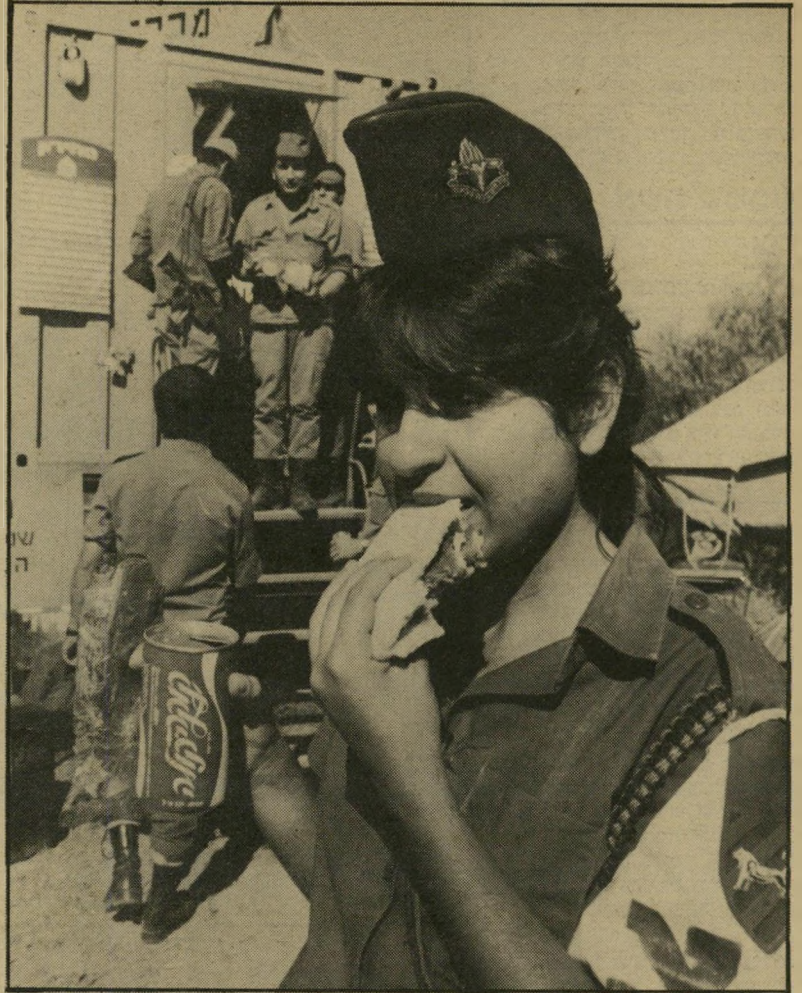

הסע השקמיות

הזמן, ייתכן מאוד שפעם גם עוד תהיה שקמית על טהרת האוכל הסיני (הכשר).
מה שהרבה יותר קרוב לביצוע: שקמית בוטיק לחיילות הח"ן בנה"ד 12 ומועדון לחיילי-חובה, בו יימכרו אבזרי אופנה צעירי רה ומוצרי אלקטרוניקה במחירי-מיבצע.

מצויות כמה גרור-שקמיות, הדומות במראהן לעוקבי-מים, ואלה טעונות מיבחר מוצרים של קנטסנה ניידת, כך שהיחידה היוצאת לשרה יכולה לקחת אותה עימה.

כי מתוך מחזור מכירות שנתי של 500 מיליון שקל מקריש השקם עשרות מיליון נים בשנה להעלאת רמת שירותיו לחייל. המיליונים האלה מושקעים בשיפורים, בהטבות, בהוולות. כך הוסב מיספר רב של שקמיות לפיצריות (16), לסטייקיות (42) ולחלביות (60) ומכיוון שהשקם צועד עם

28 מיליון בקבוקים של משקאות קלים, שני מיליון ו-340 אלף כריכים, שני מיליון ו-200 אלף עוגות, מיליון ו-800 אלף שקיות שוקו, 850 אלף המבורגרים, נקניקיות וסטייקים, 730 אלף הפיסות סכיני-גילוח הם רק רשימה חלקית מאוד של מה שלובשי-מדים ואנשי כוחות-הביטחון רכשו בשנה האחרונה, מתוך מיבחר של 2750 הפריטים (הכוללים, בין השאר, גם סוללות, מיברשות-שיניים, שרוכי-נעליים, קפה נמס ומעטפות), העומ' דים לרשותם ב-1000 השקמיות הנייחות והניידות ביחידות צה"ל, מישטרת ישראל, מישמר-הגבול ושירות בתי-הסוהר.

ואת מלאכת הבחירה מתוך המיכלול הרחב והמגוון של מיצרכי-מזון, מוצרי סירקית וקוסמטיקה, במחירי-הגנחה מיוחדים (ראה מיסגרת עונה ב-32 אגרות) מקי' לות לאחרונה מכונות-שירות אוטומטיות. כך מוצבים באי-שמים 91 אוטומטים למשי-קאות קלים (קרים וחמים); 10 אוטומטים לכריכים וגם 50 אוטומטים לקונדומים (הנושאים, כרמוז, את השם המעודן 'גומי לשמירה').

חלק מן הנוף

כי השקם איננו רק 42 חנויות, כמו אלה שבגבעתיים ובאשדוד, בצפון תל-אביב ובנתבות, בחיפה ובקניון איילון. הוא קודם כל, ולפני הכל, מאות רבות של שקמיות, נייחות וניידות, המצויות במחנות ובמיתקנים, העוצרות בטרמפיאדות והנילי-וות לחיילים בעבודת היום-יום, בשרה, בסידרה ובתימרון. (כרכרי שר-הביטחון, יצחק רבין: "כבר 40 שנה השקם הוא חלק בלתי-נפרד מן הנוף הצה"לי").

בין מאות השקמיות הפזורות באי-שמים הצה"ליים, כשהמגמה היא להיות כמה שיותר קרוב לחייל, מצויות גם 83 שקמיות בסיסיות, שהן מעין מיני-חנויות, בהן יכול איש צבא-הקבע, אם הוא מעוניין בהן, להזמין, בהנחה מיוחדת, אופני-כוסר, למשל (300 שקל בעשרה תשלומים) וכן

הפסקת-שקם היא אספקת-שקם

שקם לשייח' ג'ראח

הכל התחיל לפני כמעט 40 שנה, בעיצומה של מלחמת-העצמאות, עת הוקמה הקנטסנה הראשונה של השקם על שפתי-ימה של תל-אביב, בתוככי מחנה צבאי, מחנה יונה (על שרידיו הוקמו לימים, מלון הילטון וגן-העצמאות), כשהכוונה היתה לתת לחיילי צה"ל שירות מינימאלי של פניסטי-סיגריות, מישתת-גילוח ושתי-יה קלה.

אך עד מהרה נתבקש השקם לספק גם קצת אספקה קטנה לחיילים הנצורים בירושלים. השקמיסטים מיהרו למלא אחר הבקשה, ארוז מיספר הבילות והטעינו אותן על מטוס פייפר קל שהמריא מתל-אביב, בהבטיחו להטיל את החבילות לתוך חצר המיפקדה הירושלמית, שהיתה במחנה שונר שכצפון העיר.

רק שכאשר המיטען הוצנח, הסיטה אותו הרוח קצת צפונה והוא נפל הישר לתוך עמדות הלגיון הערבי (הירדני) בשייח' ג'ראח.

זה לא ריפה את ידיהם של אנשי השקם. אך נפתחה דרך בורמה לירושלים (הכביש שעקף את מובלעת לטרון שהיתה בשליטת הירדנים) הם פנו לחברת עלית וביקשו כמה משאיות ממתקים, באשראי, כמובן. מנהל עלית אותם ימים, אהרון פרומצ'נקו, לא היסס לרגע: "אם הסחורה תגיע לירושלים,

השקמיסט הראשון

באשר הוחלט באביב 1948 על הקמת גוף שיספק "מיצרכים בשונים, מאיכות טובה, במחיר זול" לחיילי מילחמת-העצמאות, פנו אנשי המטה הכללי לפרנצל דויטש, יוצא הצבא הבריטי, במיסגרתו הוא היה אחראי למועדון הקצינים של הנאאפי" (השקם הבריטי) בחיפה.

דויטש קיבל לידיו 600 לירות ארצישראליות (3,000 דולר של אותם ימים), שני יועצים אזרחיים (אריה פילץ, הקבלן לעתיד ואותם ימים בעל קפה פילץ הידוע על שפתי-ימה של תל-אביב ויחזקאל איש-כסית מכסית הדיונגופית) ועוד כמה יוצאי הצבא הבריטי שהתמחו שם בנושא השקם.

דויטש (שכאשר קיבל את דרגת סגן-האלוף על הצלחתו להקים את שקם יש מאין, עיברת את שמו לשמואל משה דורות) וחבריו היו רובם יוצאי אוסטריה שאת שנותיהם הראשונות בארץ עד אותו זמן עשו בשירות הצבא הבריטי של מילחמת-העולם וכך יצא שהעברית שבפיהם היתה קצת חלשה.

כך קרה שכאשר נתבקשו להכין טיוטה לתקנון השקם, הם כתבו אותה בגרמנית. במחשבה שנייה זה לא נראה להם כרעיון מבריק במיוחד להגיש הצעה לארגון יחידה בצה"ל בלשון זו ולכן הם תירגמו אותה לשפה השנייה שהיתה שגורה בניהם - אנגלית.

לא שדויטש-דורות היה כזה ראש קטן מה שנוגע ללשון העברית. כאשר הצמידו לו, כעבור זמן, מזכירה יוצאת תימן, הוא נדהם למישמע לשונה הזכה והמדוקדקת והעיר: "זאת מדברת תנ"כית, לא עברית!"

משסיים את שירותו בשקם פנה דורות, שהשתלם, לפני עלותו ארצה, בבית-הספר המפורסם למלונאות בלזאן השווייצית, לעיסקי-מלונאות והקים את המלון-המוטל הראשון בארץ, מלון דגון באשקלון.